

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z GEOGRAFII DLA KLASY 6.

Numer i temat lekcji.	Wymagania na ocenę				
	dopuszczającą	dostateczną	dobłą	bardzo dobrą	celującą
	Uczeń:				
1. Ziemia w Układzie Słonecznym. Pomiar wysokości Słońca nad widnokresem.	– wyjaśnia pojęcia: <i>ciało niebieskie, planeta, gwiazda, księżyc, Układ Słoneczny, galaktyka, orbita, teoria heliocentryczna, górowanie Słońca</i>; – wyjaśnia, czym zajmuje się astronomia; – wymienia planety Układu Słonecznego; – określa miejsce Ziemi w Układzie Słonecznym; – wymienia ruchy, które wykonuje Ziemia.	– wyjaśnia różnice między gwiazdą a planetą; – wymienia w kolejności od Słońca planety Układu Słonecznego; – wymienia teorie dotyczące modelu budowy Układu Słonecznego; – wyjaśnia pojęcia: <i>wschód Słońca i zachód Słońca</i>.	– wyjaśnia pojęcia: <i>planety karłowate, planetoidy</i>; – objaśnia podział planet na planety skaliste i gazowe olbrzymy, krótko je charakteryzuje; – opisuje miejsce Ziemi w Układzie Słonecznym według teorii geocentrycznej i heliocentrycznej; – przedstawia pozorną wędrówkę Słońca po niebie w cyklu dobowym.	– opisuje modele budowy Układu Słonecznego; – wyjaśnia sposób powstania wszechświata; – charakteryzuje pojęcie <i>Drogi Mlecznej</i>; – opisuje miejsca wschodu i zachodu Słońca w różnych porach roku; – mierzy wysokość Słońca nad widnokresem w trakcie zajęć w terenie.	– porównuje rozmiary Słońca, Ziemi i Księżyca oraz odległości między nimi; – wymienia nazwy kilku gwiazdozbiorów należących do Drogi Mlecznej; – analizuje widomą (pozorną) wędrówkę Słońca nad widnokresem (miejsca wschodu, górowania i zachodu Słońca) na podstawie codziennych obserwacji; – wskazuje zależność między wysokością Słońca nad widnokresem a porą dnia i roku.
2. Ruch obrotowy Ziemi i jego następstwa.	– wyjaśnia, na czym polega ruch obrotowy Ziemi; – podaje kierunek i czas obrotu Ziemi; – wymienia skutki ruchu obrotowego Ziemi.	– wyjaśnia pojęcie: <i>doła</i>; – wyjaśnia związek między ruchem obrotowym Ziemi a rachubą czasu; – wymienia rodzaje czasu (słoneczny, strefowy, urzędowy).	– analizuje mapę stref czasowych; – wyjaśnia, czym jest międzynarodowa linia zmiany daty; – podaje przykłady wpływu ruchu obrotowego Ziemi na przyrodę i codzienne życie człowieka.	– wyjaśnia sposób podziału Ziemi na strefy czasowe; – wyjaśnia, dlaczego granice stref czasowych przebiegają wzdłuż południków; – wyjaśnia, jak zmienia się data po przekroczeniu południka 180° przy przekraczaniu go ze wschodu na zachód i zachodu na wschód.	– określa, w których strefach czasowych znajdują się państwa europejskie; – określa, jaki jest czas słoneczny na wschód i na zachód od południka, nad którym góruje Słońce; – oblicza różnicę czasu strefowego między miejscowościami położonymi na tej samej półkuli lub na różnych półkulach.
3. Ruch obiegowy Ziemi.	– wyjaśnia, na czym polega ruch obiegowy Ziemi; – podaje czas trwania ruchu obiegowego Ziemi; – wymienia skutki ruchu obiegowego Ziemi; – wymienia daty rozpoczęcia astronomicznych pór roku.	– wyjaśnia, czym jest rok przestępny; – określa kąt nachylenia osi Ziemi do płaszczyzny orbity; – wskazuje na mapie i globusie: równik, zwrotniki, koła podbiegunowe i bieguny; podaje, na którym równoleżniku promienie słoneczne tworzą kąt prosty z powierzchnią Ziemi w pierwszych dniach kalendarzowych pór roku; – wyjaśnia pojęcia: <i>dzień i noc polarna</i>, podaje miejsca ich występowania; – wyjaśnia pojęcie <i>zenit</i>.	– wyjaśnia, dlaczego w Polsce Słońce nie góruje w zenicie; – wyjaśnia pojęcia: <i>równonoc wiosenna, równonoc jesienna, przesilenie letnie, przesilenie zimowe</i>; – opisuje oświetlenie Ziemi w pierwszych dniach kalendarzowych pór roku; – wyjaśnia pojęcie: <i>górowanie Słońca w zenicie</i>; – wymienia strefy oświetlenia Ziemi.	– wyjaśnia, dlaczego na naszej planecie występują pory roku; – podaje miejsca wschodu i zachodu Słońca oraz czas trwania dnia i nocy w pierwszych dniach astronomicznych pór roku.	– wyjaśnia zależność pomiędzy długością trwania dnia i nocy a miejscami wschodu i zachodu Słońca w różnych porach roku; – wyjaśnia pojęcie <i>pas zodiaku</i>; – wskazuje znak zodiaku charakterystyczny dla podanej daty.

4. Oświetlenie Ziemi a strefy klimatyczne i krajobrazowe.	– wymienia czynniki mające wpływ na ogrzewanie powierzchni Ziemi przez Słońce; – wymienia strefy oświetlenia Ziemi; – podaje, któredy przebiegają granice między strefami oświetlenia Ziemi; – podaje przykłady stref klimatycznych i krajobrazowych.	– wskazuje na mapie równoleżniki będące granicami stref oświetlenia Ziemi; – podaje konsekwencje zróżnicowanego oświetlenia Ziemi w ciągu roku; – wymienia strefy klimatyczne; – wymienia strefy krajobrazowe.	– charakteryzuje strefy oświetlenia Ziemi; – wskazuje na mapie strefy oświetlenia Ziemi; – wskazuje na mapie strefy klimatyczne i krajobrazowe oraz krótko je charakteryzuje; – podaje przykłady przyrodniczych konsekwencji zróżnicowania oświetlenia Ziemi.	– przedstawia związek między ilością energii słonecznej docierającej do powierzchni Ziemi a kątem, który tworzą promienie słoneczne z powierzchnią Ziemi; – opisuje zależność pomiędzy strefami oświetlenia Ziemi a strefami klimatycznymi, roślinnymi i krajobrazowymi.	– wyjaśnia, dlaczego granice stref krajobrazowych, klimatycznych i roślinnych nie przebiegają wzdłuż równoleżników; – wyjaśnia, czym jest usłonecznienie, potrafi odczytywać jego wartości z mapy.
5. Szerokość geograficzna.	– wskazuje równoleżniki na mapie i globusie; – podaje wartości liczbowe, które przyjmują równoleżniki; – wyjaśnia, który równoleżnik dzieli Ziemię na półkulę północną i południową, wskazuje go na mapie; – wskazuje na mapie lub globusie półkulę północną i południową; – podaje, za pomocą których kierunków geograficznych określa się szerokość geograficzną, i jakie ona przyjmuje wartości liczbowe.	– podaje cechy równoleżników; – wyjaśnia, o czym informuje szerokość geograficzna; – określa szerokość geograficzną punktu z dokładnością do 10° (podaje wartość równoleżnika i określa półkulę); – prawidłowo zapisuje odczytaną szerokość geograficzną danego punktu; – podaje, jaką szerokość geograficzną mają: równik, zwrotniki, koła podbiegunowe i bieguny.	– określa prawidłowo szerokość geograficzną na mapie i globusie z dokładnością do 1°; – wyjaśnia, dlaczego przy określaniu szerokości geograficznej równika nie podaje się kierunku.	– objaśnia zależność pomiędzy skalą mapy a dokładnością określania szerokości geograficznej; – szereguje wskazane miejsca w kolejności od leżącego – na najmniejszej lub na największej szerokości geograficznej.	– wyjaśnia pojęcie <i>szerokość geograficzna</i>; – określa prawidłowo szerokość geograficzną na mapie i globusie z dokładnością do 1°.
6. Długość geograficzna.	– wskazuje południki na mapie i globusie; – podaje wartości liczbowe, które przyjmują południki; – wyjaśnia, które południki dzielą Ziemię na półkulę wschodnią i zachodnią; – wskazuje na mapie i globusie półkulę wschodnią lub zachodnią; – podaje, za pomocą których kierunków geograficznych określa się długość geograficzną.	– podaje cechy południków; – wyjaśnia, o czym informuje długość geograficzna; – określa długość geograficzną punktu z dokładnością do 10° (podaje wartość równoleżnika i określa półkulę); – prawidłowo zapisuje odczytaną długość geograficzną; – wymienia południki, przy których nie podaje się kierunków geograficznych.	– określa prawidłowo długość geograficzną na mapie i globusie z dokładnością do 1°; – wyjaśnia, dlaczego przy określaniu długości geograficznej południków 0° i 180° nie podaje się kierunku.	– objaśnia zależność między skalą mapy a dokładnością określania długości geograficznej; – szereguje wskazane miejsca w kolejności od leżącego na najmniejszej lub na największej długości geograficznej.	– wyjaśnia pojęcie: <i>długość geograficzna</i>; – odczytuje prawidłowo długość geograficzną na mapie i globusie z dokładnością do 1°.
7. Rozciągłość równoleżnikowa i południkowa.	– wyjaśnia pojęcie <i>współrzędne geograficzne</i>; – określa długość i szerokość geograficzną; – wyjaśnia, którą współrzędną wykorzystuje się do określania rozciągłości południkowej, a którą do rozciągłości równoleżnikowej.	– określa położenie punktów na Ziemi za pomocą współrzędnych geograficznych; – wyjaśnia pojęcia: <i>rozciągłość południkowa</i> i <i>rozciągłość równoleżnikowa</i>.	– wyjaśnia, do czego wykorzystuje się współrzędne geograficzne; – oblicza rozciągłość południkową i równoleżnikową na podstawie podanych współrzędnych geograficznych.	– na podstawie podanych współrzędnych geograficznych wskazuje położenie punktów i obszarów na mapach w różnych skalach, rozpoznaje obiekty geograficzne; – wyjaśnia, według zamieszczonej w podręczniku instrukcji <i>Krok po kroku</i>, zasady obliczania rozciągłości południkowej i równoleżnikowej.	– wyjaśnia wpływ rozciągłości południkowej i równoleżnikowej na cechy przyrodnicze danego regionu (np. Europy).

8. Wyznaczanie współrzędnych geograficznych w terenie.	– wskazuje południki i równoleżniki na mapie oraz globusie; – odróżnia siatkę kartograficzną od siatki geograficznej.	– wyjaśnia pojęcia: <i>siatka geograficzna</i>, <i>siatka kartograficzna</i>; – odczytuje współrzędne z mapy; – rozpoznaje obiekty na mapie na podstawie współrzędnych geograficznych.	– wyjaśnia pojęcia: <i>siatka kilometrowa</i> (siatka kwadratów), <i>siatka skorowidzowa</i>; – podaje rodzaje map, na których są wykorzystywane siatki kilometrowa i skorowidzowa; – przedstawia sytuacje, w których przydają się urządzenia nawigacji satelitarnej.	– rozpoznaje siatki wykorzystywane na mapach; – analizuje mapę topograficzną własnego regionu; – odczytuje współrzędne geograficzne z mapy cyfrowej.	– stosuje w praktyce urządzenia lokalizacyjne; – wyznacza w terenie współrzędne dowolnych punktów (za pomocą mapy lub GPS); – wyjaśnia sposób odczytywania współrzędnych geograficznych z mapy cyfrowej.
9. Podsumowanie działu 1. Obowiązują wiadomości i umiejętności z lekcji 1-8.					
10. Europa – położenie geograficzne, granice i ukształtowanie powierzchni.	– wskazuje Europę na mapie świata i globusie; – wyjaśnia pojęcia: <i>linia brzegowa</i>, <i>półwysep</i>, <i>wyspa</i>, <i>archipelag</i>, <i>morze</i>, <i>zatoka</i>, <i>cieśnina</i>; – wskazuje na mapie: największe wyspy, półwyspy, morza i zatoki Europy; – podaje przykłady: największych nizin, wyżyn i gór Europy; – podaje nazwę i wysokość najwyższego szczytu Europy.	– określa położenie Europy względem równika, biegunów, pozostałych kontynentów; – wskazuje na mapie granicę Europy; – wskazuje na mapie Europy najdalej wysunięte punkty na: N, S, E, W; – wskazuje na mapie największe formy ukształtowania powierzchni Europy.	– określa położenie Polski na podstawie mapy Europy; – podaje nazwy skrajnych punktów Europy i podaje ich współrzędne geograficzne; – opisuje linię brzegową Europy; – wymienia w punktach charakterystyczne cechy ukształtowania powierzchni Europy; – podaje przykłady depresji i wskazuje je na mapie.	– opisuje przebieg granicy między Europą i Azją, Europą i Afryką; – oblicza rozciągłość południkową i równoleżnikową Europy; – wskazuje części Europy wydzielone ze względów przyrodniczych, historycznych i politycznych; podaje przykłady państw zaliczanych do tych części; – opisuje ukształtowanie powierzchni Europy; – przedstawia, w jaki sposób powstawały góry w Europie, podaje przykłady i wskazuje je na mapie.	– podaje przykłady wpływu rozciągłości południkowej i równoleżnikowej na cechy przyrodnicze Europy; – rozpoznaje na mapie konturowej elementy linii brzegowej Europy; – rozpoznaje na mapie konturowej wybrane formy ukształtowania powierzchni Europy; – wyjaśnia wpływ ruchów górotwórczych na ukształtowanie powierzchni Europy; – opisuje typy wybrzeży w Europie.
11. Klimat Europy.	– wyjaśnia pojęcie: <i>klimat</i>; – odczytuje z mapy klimatycznej nazwy stref klimatycznych występujących w Europie; – wyjaśnia pojęcia: <i>czynniki klimatotwórcze</i>, <i>prąd morski</i>, <i>typ klimatu</i>, <i>kontynentalizm</i>.	– wymienia czynniki klimatotwórcze decydujące o zróżnicowaniu klimatycznym Europy; – wymienia i wskazuje na mapie typy klimatów występujących w Europie.	– opisuje czynniki klimatotwórcze, wyjaśniając ich wpływ na kształtowanie klimatu; – odróżnia czynniki klimatotwórcze strefowe od astrefowych; – odczytuje z klimatogramów wartość temperatury powietrza i opadów typowych dla danej strefy.	– charakteryzuje klimaty Europy na podstawie klimatogramów; – wyjaśnia, na czym polega kontynentalizm klimatu; – wyjaśnia, czym charakteryzuje się klimat górski.	– wyjaśnia pojęcie: <i>klimat przejściowy</i>; wymienia cechy i obszar występowania tego klimatu; – wyjaśnia przyczynę różnic klimatycznych w miejscach położonych na tej samej szerokości lub długości geograficznej.

12. Podział polityczny Europy i kraje członkowskie Unii Europejskiej.	– podaje przykłady państw w Europie o największej powierzchni i liczbie ludności; – wyjaśnia, czym jest Unia Europejska; – podaje nazwę waluty Unii Europejskiej; – wymienia przykłady państw należących do Unii Europejskiej.	– wymienia i wskazuje na mapie państwa w Europie o największej powierzchni i liczbie ludności; – wyjaśnia przyczyny powstania Unii Europejskiej; – podaje datę wstąpienia Polski do Unii Europejskiej; – rozpoznaje flagę i hymn Unii Europejskiej.	– wyjaśnia termin: <i>państwo</i>; – wymienia i wskazuje na mapie najmniejsze państwa Europy; – wymienia przyczyny zmian na mapie politycznej Europy; – podaje rok rozpoczęcia współpracy gospodarczej i nazwy państw, które ją podjęły, co zapoczątkowało integrację europejską; – przedstawia korzyści wynikające z obecności Polski w Unii Europejskiej.	– wyjaśnia pojęcia: <i>terytorium zależne</i>, <i>region autonomiczny</i>, podaje przykłady; – opisuje zmiany granic w Europie po II wojnie światowej i wskazuje ich przyczyny; – przedstawia główne instytucje Unii Europejskiej, ich zadania i siedziby.	– wymienia i wskazuje na mapie państwa członkowskie Unii Europejskiej i państwa Europy, które do Unii Europejskiej nie należą; – wyjaśnia pojęcia: <i>strefa Schengen</i>, <i>strefa euro</i>, podaje i wskazuje na mapie przykłady państw należących do tych stref; – wyjaśnia, czym jest <i>brexit</i>; – przedstawia rolę Unii Europejskiej – w przemianach społecznych i gospodarczych kontynentu.
13. Ludność Europy.	– podaje liczbę ludności w Europie; – wymienia czynniki decydujące o liczbie ludności danego regionu; – wyjaśnia pojęcia: <i>przyrost naturalny</i>, <i>migracje</i>, <i>gęstość zaludnienia</i>; – odczytuje informacje demograficzne z wykresów i tabel.	– wyjaśnia pojęcia: <i>emigracja</i> i <i>imigracja</i>, <i>saldo migracji</i>; – podaje przyczyny malejącej liczby ludności w Europie; – wymienia kraje ze starzejącym się społeczeństwem; – podaje przykłady państw w Europie o małej i dużej gęstości zaludnienia.	– opisuje zmiany liczby ludności w Europie w ostatnich latach; – oblicza gęstość zaludnienia; – wymienia i wskazuje na mapie obszary o małej i dużej gęstości zaludnienia w Europie; – wyjaśnia, czym jest przyrost rzeczywisty, potrafi go obliczyć; – wymienia główne przyczyny i skutki starzenia się społeczeństw w Europie.	– opisuje rozmieszczenie ludności w Europie; – analizuje mapę rozmieszczenia ludności i poszukuje przyczyn różnic w gęstości zaludnienia różnych obszarów Europy; – omawia przyczyny i skutki starzenia się społeczeństw Europy; – analizuje dane statystyczne, przeprowadza obliczenia demograficzne dotyczące przyrostu demograficznego i formułuje wnioski.	– ocenia społeczno-ekonomiczne i kulturowe konsekwencje migracji na obszarze Europy.
14. Porównanie europejskich metropolii: Paryża i Londynu.	– wyjaśnia pojęcia: <i>miasto</i>, <i>urbanizacja</i>; – wskazuje na mapie Europy: Londyn i Paryż.	– wymienia czynniki miastotwórcze; – wymienia funkcje miast; – podaje podstawowe informacje na temat Paryża i Londynu; – charakteryzuje krajobraz wielkomiejski.	– opisuje czynniki decydujące o rozwoju miasta, podaje przykłady miast o różnych funkcjach; – wyjaśnia pojęcie <i>aglomeracja</i>; – wskazuje zalety i wady życia w wielkim mieście.	– wyjaśnia pojęcie <i>obszar metropolitalny</i>; – opisuje położenie, czynniki rozwoju, komunikację Paryża i Londynu.	– określa podobieństwa i różnice między wielkimi miastami Europy: Londynem i Paryżem; – wyjaśnia przyczyny i konsekwencje zróżnicowania demograficznego europejskich metropolii.

15. Zróżnicowanie źródeł energii w krajach europejskich .	– wyjaśnia, czym są źródła energii; – wyjaśnia pojęcia: <i>surowce odnawialne, surowce nieodnawialne, alternatywne źródła energii, energia geotermalna</i>; – wyjaśnia, czym jest smog.	– rozpoznaje i klasyfikuje źródła energii (odnawialne i nieodnawialne); – wymienia rodzaje elektrowni ze względu na surowiec wykorzystywany do produkcji energii (np. ciepne, hydroelektrownie, jądrowe, wiatrowe, geotermalne); – podaje przykłady wpływu działalności człowieka na środowisko.	– wyjaśnia, czym są OZE; – wskazuje państwa wykorzystujące surowce odnawialne, nieodnawialne, a także energetykę jądrową; – wymienia wady i zalety stosowania różnych źródeł energii; – odczytuje informacje dotyczące energii elektrycznej z wykresów i map.	– opisuje wykorzystanie źródeł energii na przykładzie: Polski, Niemiec, Norwegii, Francji, Danii, Islandii; – wymienia i wskazuje na mapie miejsca wydobywania surowców energetycznych Europy; – podaje przykłady wykorzystania OZE w indywidualnych gospodarstwach domowych.	– na podstawie map i danych statystycznych wykazuje związek między cechami środowiska przyrodniczego wybranych krajów Europy a wykorzystaniem różnych źródeł energii; – podaje i wyjaśnia przyczyny zwiększającego się udziału OZE w produkcji energii elektrycznej; – przedstawia, na czym polega polityka zrównoważonego rozwoju.
16. Islandia – wyspa wulkanów i trzęsień ziemi.	– wskazuje na mapie Islandię; – wyjaśnia pojęcia: <i>litosfera, płyta litosfery</i>; – wymienia zjawiska, które zachodzą na granicy płyt tektonicznych.	– wyjaśnia pojęcia: <i>wulkan, trzęsienia ziemi, gejzer, magma, lawa, energia geotermalna</i>; – podaje cechy charakterystyczne krajobrazu Islandii.	– opisuje położenie Islandii na podstawie mapy; – przedstawia konsekwencje położenia obszaru na granicy płyt litosfery; – podaje przykłady niszczącej działalności wulkanów.	– wyjaśnia, dlaczego Islandia jest wyspą wulkaniczną; – analizuje mapy płyt litosfery oraz obszarów trzęsień ziemi i wulkanizmu; – opisuje atrakcje turystyczne Islandii.	– opisuje zależność między ruchem płyt tektonicznych a występowaniem wulkanów i trzęsień ziemi; – wyjaśnia, w jaki sposób wulkany mogą wpływać na działalność człowieka; – analizuje zalety i wady izolacji wyspy.
17. Nowoczesny przemysł i usługi we Francji.	– wskazuje na mapie Francję; – wyjaśnia pojęcie <i>gospodarka</i>; – wymienia sektory gospodarki; – przedstawia, na czym polega handel międzynarodowy; – wymienia przykłady urządzeń <i>high-tech</i> codziennego użytku.	– opisuje na podstawie mapy położenie Francji; – wyjaśnia, czym zajmuje się przemysł, rolnictwo i usługi; – wyjaśnia pojęcia: <i>eksport, import</i>; – odczytuje informacje dotyczące gospodarki z wykresów, diagramów; – wskazuje sektor gospodarki, który ma największe znaczenie dla rozwoju Francji.	– wymienia podstawowe cechy krajobrazu Francji; – definiuje pojęcia: <i>produkt krajowy brutto, struktura zatrudnienia</i>; – przedstawia podział przemysłu ze względu na stosowane technologie; – wymienia czynniki wpływające na powstanie i rozwój technopolis; – wymienia produkty, z których słynie Francja; – wymienia popularne we Francji miejsca turystyczne.	– opisuje cechy środowiska przyrodniczego Francji; – wyjaśnia pojęcia: <i>przemysł high-tech, technopolis</i>; – podaje przykłady okręgów przemysłowych (technopolis) we Francji i na świecie; – opisuje cechy przemysłu Francji; – charakteryzuje kulturę Francji i turystykę w tym kraju.	– wyjaśnia pojęcie: <i>terytorium zależne</i>, podaje przykłady terytoriów zależnych Francji; – analizuje mapę Francji i porównuje ten kraj z Polską pod względem wielkości, liczby ludności, położenia geograficznego i wybranych cech przyrodniczych; – przedstawia znaczenie nowoczesnego przemysłu i usług w gospodarce na przykładzie Francji.
18. Turystyka w Europie Południowej.	– wyjaśnia, kogo uważa się za turystę; – wyjaśnia pojęcie: <i>turystyka</i>; – wymienia korzystne czynniki dla rozwoju turystyki; – podaje przykłady krajów Europy Południowej.	– wyjaśnia, czym jest atrakcyjność turystyczna miejsc/obszarów; – wyjaśnia, czym są walory turystyczne; – wskazuje na mapie kraje Europy Południowej; – wyjaśnia, dlaczego w Europie Południowej rozwija się turystyka.	– wyjaśnia pojęcie <i>infrastruktura turystyczna</i>; – wymienia walory przyrodnicze Europy Południowej; – wymienia walory kulturowe Europy Południowej.	– charakteryzuje walory przyrodnicze Europy Południowej; – rozpoznaje na zdjęciach charakterystyczne zabytki Europy Południowej; – opisuje zależność między klimatem a rozwojem turystyki; – opisuje zależność pomiędzy rozwojem turystyki a dostępnością komunikacyjną; – określa korzyści i zagrożenia wynikające z dużego ruchu	– zauważa zależność między rozwojem turystyki w Europie Południowej a warunkami przyrodniczymi oraz dziedzictwem kultury śródziemnomorskiej; – wymienia walory turystyczne krajów alpejskich; – świadomie prowadzi dyskusję na temat odpowiedzialnej turystyki.

				turystycznego w Europie Południowej.	
19. Podsumowanie działu 2. Obowiązują wiadomości i umiejętności z lekcji 10-18.					
20. Przemiany w przemyśle niemieckim na przykładzie Nadrenii Północnej-Westfalii.	– wskazuje Niemcy na mapie Europy; – podaje nazwę stolicy Niemiec, wymienia kraje sąsiadujące z Niemcami; – wyjaśnia pojęcie: <i>przemysł</i>.	– określa położenie Niemiec na podstawie mapy, wymienia krainy geograficzne, najdłuższe rzeki; – wyjaśnia pojęcie: <i>struktura przemysłu</i>; – wymienia przykłady produktów eksportowanych z Niemiec.	– wymienia charakterystyczne cechy środowiska przyrodniczego Niemiec; – wskazuje na mapie region Nadrenii Północnej-Westfalii; – podaje przyczyny zmian w niemieckim przemyśle; – wymienia cechy niemieckiego przemysłu; – wskazuje przykłady sposobów ponownego wykorzystania obiektów i terenów poprzemysłowych; – odczytuje informacje dotyczące przemysłu z diagramów, wykresów.	– wymienia cechy gospodarki Niemiec; – podaje przyczyny rozwoju gospodarki w Zagłębiu Ruhry; – wyjaśnia, na czym polega restrukturyzacja przemysłu; – opisuje zmiany w niemieckim przemyśle, wyjaśnia, czym jest tzw. czwarta rewolucja przemysłowa (<i>przemysł 4.0</i>).	– opisuje przemiany struktury przemysłu Niemiec na przykładzie Nadrenii Północnej-Westfalii; – określa różnicę między obecną i dawną strukturą przemysłu w Niemczech; – wskazuje na potrzebę kształtowania dobrych relacji polsko-niemieckich; – wyjaśnia pojęcie: <i>Ruhrpolen</i>.
21. Dziedzictwo kulturowe Litwy i Białorusi.	– wskazuje Litwę i Białoruś na mapie Europy; – podaje podstawowe informacje geograficzne na temat Litwy i Białorusi.	– opisuje położenie geograficzne Białorusi i Litwy; – wyjaśnia pojęcie <i>dziedzictwo kulturowe</i>; – wymienia atrakcje turystyczne tych krajów.	– przedstawia rys historyczny dotyczący granic i wzajemnych relacji między Polską a omawianymi krajami; – opisuje środowisko przyrodnicze oraz atrakcje turystyczne Litwy i Białorusi.	– przedstawia informacje dotyczące polityki międzynarodowej Litwy i Białorusi; – wskazuje wybrane walory środowiska przyrodniczego i kulturowego Litwy i Białorusi.	– porównuje środowisko geograficzne Białorusi i Litwy; – charakteryzuje relacje Polski z Białorusią i Litwą.
22. Środowisko przyrodnicze oraz atrakcje turystyczne Czech i Słowacji.	– wskazuje Czechy i Słowację na mapie Europy; – przedstawia podstawowe informacje geograficzne na temat Czech i Słowacji.	– opisuje położenie geograficzne Czech i Słowacji; – wymienia główne atrakcje turystyczne tych państw; – wyjaśnia, dlaczego Polacy są najliczniejszą grupą turystów na terenie Czech i Słowacji.	– opisuje środowisko przyrodnicze oraz atrakcje turystyczne Czech i Słowacji; – wskazuje cechy środowiska przyrodniczego Czech i Słowacji stanowiące podstawę rozwoju turystyki; – wyjaśnia pojęcie: <i>cieplice</i>; – opisuje Morawski Kras.	– przedstawia przykłady atrakcji turystycznych oraz rekreacyjno-sportowych Czech i Słowacji; – wskazuje Pragę jako główny ośrodek przyciągający turystów do Czech, a także wybrane obiekty i imprezy kulturowe stanowiące ważne atrakcje turystyczne tego państwa.	– porównuje środowisko geograficzne Czech i Słowacji; – charakteryzuje relacje Polski z południowymi sąsiadami.

23. Zróżnicowanie przyrodnicze i gospodarcze Rosji.	– wskazuje Rosję na mapie Europy; – przedstawia podstawowe informacje geograficzne dotyczące Rosji; – odczytuje z mapy nazwy stref klimatycznych i krajobrazowych występujących w Rosji; – wyjaśnia pojęcia: <i>Syberia</i>, <i>tajga</i>, <i>tundra</i>.	– opisuje położenie Rosji na podstawie mapy; – oblicza rozciągłość południkową i równoleżnikową; – wymienia strefy klimatyczne i krajobrazowe Rosji.	– wymienia i wskazuje na mapie: największe niziny, wyżyny, najwyższe góry, najwyższy szczyt (zna jego wysokość), najdłuższe rzeki, największe i najgłębsze jezioro Rosji; – wyjaśnia pojęcie <i>wieloletniej zmarzliny</i>; – wyjaśnia pojęcie: <i>kolej transsyberyjska</i>.	– wymienia konsekwencje dużej rozciągłości południkowej i równoleżnikowej Rosji; – charakteryzuje strefy klimatyczne i krajobrazowe Rosji; – opisuje strukturę PKB Rosji.	– charakteryzuje gospodarkę Rosji na podstawie map tematycznych i danych źródłowych; – na podstawie danych statystycznych przedstawia sytuację demograficzną i wskazuje problemy społeczne oraz polityczne Rosji; – przedstawia zmiany na mapie politycznej Rosji; – opisuje stosunki Rosji z Polską i Europą.
24. Problemy polityczne, społeczne i gospodarcze Ukrainy.	– wskazuje Ukrainę na mapie Europy; – przedstawia podstawowe informacje geograficzne dotyczące Ukrainy.	– opisuje położenie geograficzne Ukrainy; – wymienia problemy społeczne, polityczne i gospodarcze Ukrainy.	– wymienia przyczyny problemów społecznych, politycznych i gospodarczych Ukrainy; – charakteryzuje sytuację gospodarczą Ukrainy (w tym: przemysł wydobywczy, przetwórczy i rolnictwo); – wyjaśnia pojęcie: <i>aneksja Krymu</i>.	– wyjaśnia wpływ niedawnej przeszłości na strukturę ludnościową oraz wynikające z tego problemy społeczne; – dostrzega możliwości i zagrożenia rozwoju tego kraju.	– analizuje sytuację demograficzną i trudności wynikające z malejącego przyrostu rzeczywistego na Ukrainie; – charakteryzuje relacje Polski z Ukrainą; – wyjaśnia wpływ Rosji, jako wielkiego sąsiada, na politykę i gospodarkę Ukrainy – opisuje aktualny stan relacji obu państw.
25. Podsumowanie działu 3. Obowiązują wiadomości i umiejętności z lekcji 20-24.					

Uczeń na ocenę celującą spełnia wymagania oceny: bardzo dobrej, dobrej, dostatecznej i dopuszczającej.

Uczeń na ocenę bardzo dobrą spełnia wymagania oceny: dobrej, dostatecznej i dopuszczającej.

Uczeń na ocenę dostateczną spełnia wymagania oceny dopuszczającej.

Ewelina Plucińska